

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Octob. Esto tu Dei, & Deus erit tui.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ibi Magnates & Proceres, non se contentur conspicuos reddere, Bombycum exuviis? Quid, quod ipsæ Deo consecratæ aræ, & qui ad aras faciunt, splendent illarum filis, seseque faciant conspicuos? in rem natura, mirabilissimum est omnium mirabilium, natura animalium. Quis hic non submittat cristas, dum videt se animalculis cedere, arte, qui illa præcedit mente? Itaque Bombycis stamina, Formicæ stabula, Apis ædificia, quæ excedunt omnium hominum artificia, sint tibi ad artes discendas stimuli, & calcaria.

Res valet, ars præstat; si res perit, ars mihi restat.

26. DIES OCTOB.

Esto tu Dei, & Deus erit tui. *S. Cyprianus sermon. de Ascens.*

Amoris I.
Indoles.

SOlo amore Dei, totus sis Dei, & Deus tui. Quisquis amat, sibi moritur, & vivit alii, aut alibi. Fatetur hoc quidam amator. *Ubi sum, ibi non sum: ubi non sum, ibi est animus.* Etenim cum respondeant sibi amantes, ille in isto, & iste in illo commutatis spiritibus vivunt. Alter alteri, uterque utrique traditur, uterque ab utroque accipitur. Servus, qui suus non est, nihil habet suum. *Ista est solertia, ista industria amoris: Servitutum, vulgi opinione infamem, & probrosam, reddit ingenuam, & gloriosam, imò facit locuplerem, & dominantem; unde illa servire, & mori, quæ ceusentur horribilia, in amore sunt sancta, & illustria nomina, sunt sine damno, imò cum lucro. Amans fateor est servus, nec ullus magis est servus, sed*

H h h 2

servus

servus est liber. Est item captivus, sed ingenuus captivus. Habes qui hoc fateatur Doctorem recte amantium, magistrum gentium: (a) Ego Paulus vincam Christi. Cui gloriosius erat esse vincum Christi, quam Monarcham mundi. Est ergo amans captivus, sed sua libertate, quid enim liberius Voluntate? Ex illa nascitur amor. Est & Dominus, licet alienus; & quamvis non sit sui juris, se possidet & secum possidet alium. Uterque se possidet, non in se, sed in altero. Dum amas te amantem, perderis in te, sed reperiris in alio, qui de te, non de se cogitat. Sic per te, & à te amissus, restitueris in altero te, qui te servet, dum te perdit. Adhuc restat miraculum. Postquam à te perditus redimeris ab amico amato à te, & amante tui, per hunc ipsum te possides. Tum si per hunc medium te possides, prius hunc possidebis, quàm te: quare proximior illi, quàm tibi eris: nec enim ad te recedis nisi per illum.

II. O novum captivitatis ritum, esse Dominum triumphatoris sui! Ô inauditum mancipii genus, esse Regem heri sui! Unusquisque amantium, longinquior à se est, quàm ab altero: vicinior alteri, quàm sibi. Quid mirum, si in se non sit, sed in alio, mortuus sibi redivivus alii. Amans itaque; dum se negligit, in se perit, & perditur: resurgit tamen, & invenitur. Primum in amato, dum nihil nisi de illo cogitat. Secundo suscitatur & resurgit, dum noscit se ab amato amari, & in eo vivere. Advocat nunc integerrimos arbitros, consule justissimos rerum taxatores, qui æstiment jacturam tui, cum te, & Deum perdis; si ames, & non Deum. Quanti Deus sit habendus, etiam

(a) Ephes. 3. 1.

Octob.

etiam qui offendunt, docebunt. Quanti te debeas habere, roga superbos, pessimos, licet sui arbitros, se non virtute, non animo aestimantes, sed vilissimam sui parte. Ex his jacturam tui, & Dei aestima. At si amas Deum, quam immensum inde tibi lucrum: quia te dando Deo accipis Deum, & te in Deo. Tibi moreris, reviviscis Deo, & tibi: te amittis, & invenieris in Deo, sic ergo si tu sis Dei, Deus erit tui: atque ita nunquam magis eris tuus, quam dum eris Dei, & non tuus. Pro felicitatem felicissimam! tuam vitam fragilem, & miseram, commutare pro Divina, & recuperare tuam. O pretiosam mortem amoris, & iustorum, qua emitur Divina vita, & reparatur humana! O ratam rescissi contractus legem! O gratuiam commutationem, quod te dederis, accipere Deum, & te!

III. Quid ergo miser, & amens amas alia praeter Deum? Minus te est, quidquid amas in terra, aut sub terram natum, Amas aurum? Ferreus est ille amor: adeoque dicere potes ego victus auri, quia Aurum victor est tui: & sic cum tuo auro vivis ferrea saecula, quia unus dies, ob magnitudinem tædii, est unius saeculi facies. Dum ergo amas illas purpuratas faeces Fortunæ; nunquam eris magis fortunatus; quia tradis te non reddituris, non compensaturis. Egenus manes hoc amore: nam postquam te dederis, nunquam restitueris: & cum omnia tibi videberis possidere, pauperrimus sine omnibus, & sine te manebis. Quis egentior, quam sui? solus, & alterius simul, & sui ipsius (ut dixi) esse potest, qui soli se illi dedit, qui ideo solus est omnium, quia solus est omnia. Egregie de egregio Dei amore, dum suis

H h h 3

omni-

omnibus perfectus est numeris, dixit Isaac apud
 Cassianum. Tunc Dei perfecta dilectio, quæ prior illi
 dilexit, in nostri quoque cordis transferit affectum, et
 cum omnis amor, omne desiderium, omne studium, omni
 conatus, omnis cogitatio nostra, omne quod videmus, quod
 loquimur, quod speramus, Deus erit. Hoc demum est esse
 se Dei, & quod sequitur, sui. O utinam posset cor
 nostrum eruere verba illa bona, quæ olim tota jam
 Dei, D. Scholastica, quæ fuit amantium Dei scho-
 la. Sic ipsa. Nescio quid mihi Deus fecerit, sed scio, quod
 nihil possum amare præter ipsum in hac misera vitâ. Nihil
 amare in terris præter Deum, est fabricari sibi in
 terra cælum. Hoc tibi infideat.
 Ut sis ipse tui, sit Deus ipse tuus.

27. DIES OCTOBRIS.

Stans in terra, in cælo es, diligis Deum. S. Augusti-
 nus in psalm. 85.

Amantis I.
 Deum fel-
 citas.

ETiam in terris, Amor est faber cæli.
 Miraris Amorem fabrum? Filius
 Dei, olim dictus (a) fabri filius, Am-
 moris Divini est Pater. In cælo nulla est tristitia, sic
 nec in terris, amantibus Dominum cæli, Habeo hu-
 jus rei fidejussorem D. Nicolaum Tolentinum, fieri
 ne potest, ut homo qui servit Deo propter Deum, possit esse
 Melancholicus in hoc mundo? Exulat omnis melanco-
 lia, ex Divini Amoris Monarchia. In cælo torrens
 voluptatis: hoc torrente etiam hic potatur, quisquis
 est sitiens Charitatis. Testem cito hujus Veritatis
 D. Scho-

(a) Math. 13. 55.